

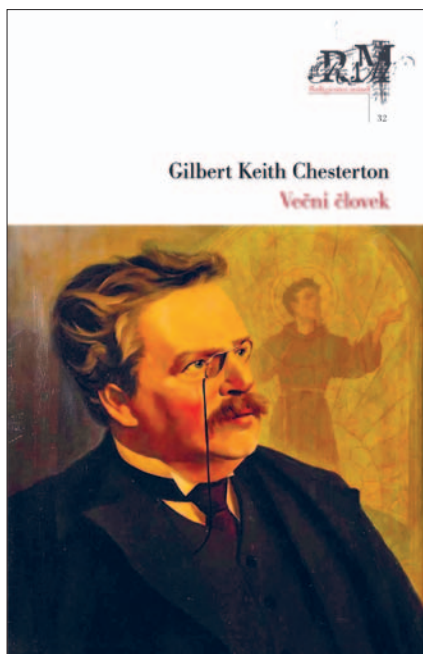
1857

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

GILBERT KEITH CHESTERTON: VEČNI ČLOVEK

Podatki o knjigi

- Naslov: Večni človek
- Avtor: Gilbert Keith Chesterton
- Prevod: Bogdan Gradišnik
- Urednik: Ivan Mohar
- Cena: 29 €
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: broširano z zavihi
- Število strani: 312
- ISBN: 978-961-278-299-3
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2016

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Od zdravega razuma pričakuješ, da bo znal ločiti med oblakom in goro

Knjiga *Večni človek*, ki je prvič izšla leta 1925, je uvrščena na seznam desetih knjig, ki so najmočnejše oblikovale človekovo poklicanost in življenjsko filozofijo. Chesterton, avtor številnih del, v katerih na duhovit in prepričljiv način osvetljuje izjemnost krščanstva, spregovori tokrat v prvem delu o enkratnosti človeka med vsemi ustvarjenimi bitji, v drugem delu pa o enkratnosti učlovečenega Boga Jezusa Kristusa.

Večni človek (*The Everlasting man*) je Chestertonov dvodelni prikaz zgodovine človeštva, Kristusa in krščanstva. V njem sledimo duhovnemu popotovanju človeštva zahodne civilizacije. Gotovo spada med tista Chestertonova besedila, ki so postala že kar nekakšna antropološka, kulturno zgodovinska in apologetska klasika in ki s pretečenimi desetletji ne izgubijo svoje aktualnosti. Duhovitega pisca duhoviti bralci z veseljem preberejo kadar koli. Žal dela nismo dobili prevedenega v času, ko je pred stoletjem nastalo. Po avtorju in vsebini sodi med izdaje, ki bodo zapolnile tudi vrzel v slovenskem (komaj obstoječem) dialogu oz. polemiki med »znanstvenim« in »religioznim«.

Avtorjev življenjepiš

Gilbert Keith Chesterton (1874–1936) je bil eden največjih mislecev 20. stoletja. Povedal je nekaj o vsem in to je storil bolje kot kdor koli drug. Znal se je odlično izražati, predvsem pa je imel kaj povedati. Napisal je sto knjig, bil soavtor 200 drugih, je avtor na stotine pesmi, med katerimi je najbolj znana epska *Balada o belem konju* (*Ballad of the White Horse*), napisal je pet dramskih del, pet romanov in kakih dvesto kratkih zgodb, med njimi detektivske zgodbe očeta Browna. Kljub več kot zavidljivemu literarnemu delu pa se je imel Chesterton v prvi vrsti za novinarja. Napisal je več kot 4000 časopisnih esejev, mdr. je imel 30 let redno kolumno v tedniku *Illustrated London News*, 13 let pa je tedenske kolumne pisal tudi za *Daily News*. Poleg tega je urejal tudi svoj tednik, *G. K.'s Weekly*. Enako več je bil literarne in družbene kritike, zgodovine, politike, ekonomije, filozofije in

teologije. Njegov brezhiben slog zaznamujejo pristna ponižnost, doslednost, miselni preobrati, izvirne domislice in čudenje. Tudi zato njegovo pisanje ostaja brezčasno aktualno. Bralcem Mohorjeve je že poznan po dveh knjigah detektivskih zgodb o očetu Brownu (*Nedolžnost očeta Browna* in *Modrost očeta Browna*) ter po izjemnem delu *Pravovernost* (2001), ki velja za najboljši primer apologetike krščanstva v 20. stoletju. Tem Chestertonovim knjigam zdaj stopa v odličnem prevodu Bogdana Gradišnika ob bok prav tako izjemen *Večni človek*.

Prevajalec

Bogdan Gradišnik je poslovenil mojstrovine angleških in ameriških prozaistov E. Wharton (*Čas nedolžnosti*), N. Hawthorna (*Hiša sedmerih zatrepov*), I. B. Singerja (*Rodovina Muškat*), P. K. Dicka (*Ubik*), D. H. Lawrencea (*Beli pav*), L. Adamiča (*Dinamit*), R. Silverberga (*Knjiga lobanj*), R. Dahla (*Matilda, Čarovnice*), H. G. Wellsa (*Vojna svetov*), A. Christie (*Žalostna cipresa*), K. Vonneguta (*Časotresk*), B. Tammuza (*Minotaver*); iz hrvaškega in srbskega jezika romane A. Vuletića (*Dan aretacije Vile Vukas*; tudi njegovo poezijo: čez 1000 verzov v zbirki *Pesmi*), M. Oljače (*Molitev za moje brate*), kratko prozo in poezijo. Prevaja tudi strokovna in znanstvena monografska, leksikalna in enciklopedična besedila (R. Fox, *Rdeča svetilka incesta*; *Enciklopedija nepojasnjenega*; *Faktopedija*; A. Unterman, *Judovstvo*; ter deloma *Splošni religijski leksikon*; A. Smith, *Bogastvo narodov*; Ch. Darwin, *O nastanku vrst*; Ch. Darwin, *Dnevnik raziskovanj s področja naravne zgodovine in geologije*; Th. More, *Utopija*). Je tudi avtor *Nemško-slovenskega in slovensko-nemškega žepnega slovarja*. Leta 1985 je za prevod dela *Hip 1 in Hip 2 A. Isakovića* prejel *Sovretovo nagrado*.

Odlomki iz knjige

V nekem smislu drži, kakor pravijo, da je Pan umrl zato, ker se je rodil Kristus. V podobnem smislu skoraj enako drži, da so ljudje vedeli, zakaj se je rodil Kristus: ker je bil Pan že mrtev. Z izginom vse mitologije je nastala praznina in dušila bi ljudi kakor vakuum, ko bi se ne bila napolnila s teologijo. Poanta tega obdobja je v tem, da mitologija v nobenem primeru ni mogla biti trajna kot teologija. Teologija je miselna, če se strinjamo ali ne. Mitologija nikoli ni bila miselna, z njo se nihče ni mogel niti strinjati niti ne strinjati. Bila je samo blišč slepila; ko je izginil, se ni več vrnil. (Stran 181.)

Tole pa je zadnje, kar najbolj nenavadno dejstvo. Naša vera ni samo pogosto umrla, temveč je pogosto umrla od starosti. Ne samo, da je bila večkrat umorjena, temveč je večkrat umrla naravne smrti; v smislu prihoda k naravnemu in nujnemu koncu. Očitno je, da je preživela najbolj divjaška in najbolj univerzalna preganjanja, od udara Dioklecijanovega besa do udara francoske revolucije. Vse to ji je dalo še bolj čudno, skoraj nadzemeljsko žilavost; ni preživela samo vojn, temveč tudi mir. Ni samo pogosto umrla, pogosto se je tudi izrodila in propadla; vendar je preživela svojo šibkost in tudi svojo vdajo. Ni nam treba ponavljati tistega, kar je tako očitno pri lepoti Kristusovega konca, te poroke mladosti s smrtjo. (Stran 291–292.)

Ves srednjeveški red, v številnih pogledih tako popoln in skoraj harmoničen človekov dom, se je postopoma izčrpal še sam ... Odšli so naprej, čez bleščeče brezno renesanse, petdeset let so uporabljali vso njeno svetlobo in znanje za nove verske temelje, novo apologetiko, nove svetnike. Domnevali so, da bo (vera) naposled ovenela v suhi svetlobi Dobe Razuma; domnevali so, da je dokončno izginila v potresu Dobe Revolucije. Znanost jo je odpravila z razlagami; a je bila še zmeraj tu. Zgodovina jo je ekshumirala iz preteklosti; a se je nepričakovano prikazala v prihodnosti. Danes spet stoji na naši poti; in medtem ko jo gledamo, raste. (Stran 293.)